

Extra City _____ Kunsthal Antwerpen

DISCURSIEF PROGRAMMA *The Residence (reading room)*

Opening / Donderdag 02.02 | 18:00 uur

18:00 uur / Carol Yinghua Lu (CN) & Liu Ding (CN), *Little Movements*, lezing

20:30 uur / Justin Bennett (UK), *Cricket Orchestra*, geluidspresentatie

Zaterdag 18.02 | 18:00 - 21:00 uur

Luis Jacob (CA): *Commerce by Artists*, boekpresentatie

Julia Bryan-Wilson (US), *Precarious Futures*, lezing

Zaterdag 25.02 | 18:00 - 21:00 uur

Daniel McClean (UK): *A Lawful Experiment*, lezing

Robrecht Vanderbeeken (BE): *Drunk on Capitalism*, boekpresentatie

Zaterdag 10.03 | 18:00 - 21:00 uur

Bert De Muynck (BE): *Creative City in China*, lezing

Zaterdag 24.03 | 18:00 - 21:00 uur

John McTague (UK): *The South-Sea Bubble in the Press*, lezing

Christine Gerrard (UK): *Representing the Bubble*, lezing

Finissage / Donderdag 29.03 | 18:00 - 21:00 uur

Over Goethes Faust (Deel II), lezing

Vrije toegang | Alle presentaties in het Engels

PROGRAMMA IN DETAIL

Opening: donderdag 2 februari | 18:00 uur

18:00 uur Carol Yinghua Lu & Liu Ding: *Little Movements*, lezing

20:30 uur Justin Bennett: *Cricket Orchestra*, geluidspresentatie

Carol Yinghua Lu & Liu Ding

Liu Ding en **Carol Yinghua Lu** bespreken hun recente project *Little Movements: Self practice in contemporary art*, dat ze organiseerden en cureerden samen met Su Wei. Het werd vorig jaar voor het eerst gepresenteerd in OCAT Programme for Emerging Art Practitioners in Shenzhen, China. In 2013 wordt het gepresenteerd in Museion in Bolzano, Italië.

Naar voorbeeld van Hans Beltings (ZKM, Karlsruhe) concept 'global art' onderzoekt en presenteert *Little Movements* nieuwe denk- en werkwijzen binnen artistieke en theoretische praktijken, zowel internationaal als lokaal, zowel in het verleden als heden. Sommige van hun werkwijzen en verschijningsvormen kunnen worden beschreven en samengevat, terwijl andere zich binnen bestaande categorieën nauwelijks laten omschrijven. Die gebruiken onafhankelijke waarden, houdingen en werkwijzen om universele waarden, standaarden, systemen en vormen van inertie te heroverwegen, te weerstaan, op te schudden en te beïnvloeden. Ze trotseren en trekken bewust het discours van systematisering en standaardisering in twijfel, en verkeren in een voortdurende staat van zelftwijfel. Juist uit deze staat putten ze macht en energie om hun werk voort te zetten. Volgens de curatoren biedt dit werk geen onmiddellijke winst. Deze kunstenaars hebben geen kortetermijndoelstellingen. Ze ontzenuwen duidelijke politieke standpunten en waardeoordelen, en hebben alle mogelijkheden van participatie en verandering. Men zou kunnen stellen dat de kritieke politieke verbeeldingen en ideeën van kunstenaarschap 'little movements' zijn.

Carol Yinghua Lu is een jonge curator en schrijver. Ze studeerde Engelse literatuur aan de Sun Yat-sen Universiteit (Guangzhou) en studeerde af in Critical Studies aan de kunstacademie van Malmö. Van 2005 tot 2006 was ze de 'China-onderzoeker' voor Asia Art Archive. Lu is een van China's meest actieve curatoren en critici van vandaag de dag. Ze is een 'contributing editor' voor Frieze en schrijft regelmatig voor internationale kunsttijdschriften zoals e-flux journal, *The*

Extra City _____ Kunsthal Antwerpen

Exhibitionist, Yishu en Tate. Haar teksten over hedendaagse kunst zijn ook verschenen in catalogi, boeken en kritische bloemlezingen. In 2011 zat ze in het selectiecomité voor de Gouden Leeuw van de Biënnale van Venetië. Ze is onlangs aangesteld als een van de artistiek directeurs van de Gwangju Biennale van 2012.

In 2008 richtte **Liu Ding Store** op, een platform waar onderzoek wordt gedaan naar onderwerpen als de rol van de kunstenaar, het verband tussen de waarde van kunstwerken en consumptie en de ethische grenzen van instituten en systemen. Ding heeft deelgenomen aan een aantal grote tentoonstellingen als de tweede Guangzhou Triënnale, de vierde Seoul International Biennale of Media Art en het Chinese paviljoen op de biënnale van Venetië van 2009. Zijn werk is ook getoond in vele musea en galeries in China en daarbuiten. www.liudingstore.com

Justin Bennett

De Britse geluidskunstenaar **Justin Bennett** ontwikkelde de soundscape van *The Residence (a wager for the afterlife)*. Een deel daarvan is afkomstig van wat hij zijn *Cricket Orchestra* noemt. Bestaand uit klikjes en glitches gebruikt het 'orkest' losse bytes van geluid om een levensecht decor van krekels en insecten te vormen, dat bij vlagen echt uit de bocht vliegt. Justin Bennett zal zijn *Cricket Orchestra* live spelen tijdens de opening van *The Residence (reading room)*.

Justin Bennett is een kunstenaar die met geluid en visuele media werkt. Het brandpunt van zijn werk is het alledaagse geluid van de stedelijke omgeving met alle niveaus van detail daarbinnen. Hij ontwikkelt relaties tussen muziek en architectuur en beeld en geluid. Bennett werkt regelmatig met kunstenaars uit andere disciplines, zoals de performancegroep B M B con, theatermaker Renate Zentschnig en choreograaf Eva-Cecilie Richardsen. In zijn recente eigen werk richt hij zich op stadsontwikkeling en openbare ruimte, dat als geluid, video, animatie en grafiek tot uiting komt. Zijn recente projecten zijn onder andere de video's *Raw Materials* en *Brunelleschi's Mirror* (2011), *Chipka* (2011), een geluidswerk op 12" vinyl, de eenmanstentoonstellingen *Production Line* in Barbara Seiler Galerie, Zürich (2010) en *The City Amplified* in het Gemeentemuseum Den Haag (2009), *Zuidas Symphony*, een audiotour door de Amsterdamse Zuidas (2009), *Drawing Typologies*, Stedelijk Museum Amsterdam (2008) en de *The Well*, een CD en installaties voor de tiende biënnale van Istanbul (2007). www.bmbcon.demon.nl/justin

Zaterdag 18 februari 2012 | 18:00-21:00 uur

Luis Jacob: *Commerce by Artists*, boekpresentatie

Julia Bryan-Wilson, *Precarious Futures*, lezing

Luis Jacob

Kunstenaar, schrijver en curator **Luis Jacob** (eerder te gast in Extra City als kunstenaar voor het project *Animism*) zal zijn boek *Commerce by Artists* presenteren. Het documenteert een groep projecten van kunstenaars die sinds de jaren '50 actief ingewerkt op de commerciële wereld waarvan ze deel uitmaken, meer dan die slechts te reproduceren. *Commerce by Artists* is een omvattende documentatie van kunstwerken die de vorm van transacties of waardeschepping hebben. Het bevat canonieke werken als Yves Kleins *Zones of Immaterial Pictorial Sensibility* (1958), Seth Siegelaubs *Artist's Contract* (1971), en Lee Lozano's *Strike Piece* (1969), maar ook innovatief en weinig gedocumenteerd werk als Keith Obadikes *Blackness for Sale* (2001), Kelly Marks *In & Out* (1997-voortdurend tot 2032), en Ben Kinmonts *Sometimes a Nicer Sculpture Is to Be Able to Provide a Living for Your Family* (1998-voortdurend).

Bovendien zal Jacob naar aanleiding van het werk van Robert Morris, Chris Burden en Cornelia Parker de volgende vragen stellen: Kunnen kunstwerken verborgen werkelijkheden belichten? Kunnen kunstwerken ook zaken verduisteren, en daarmee uitspraken doen over waarde (tussen 'aan het licht brengen' en 'verduisteren' bijvoorbeeld)? Wat zeggen kunstwerken over het verband tussen stoffelijke zaken en immateriële waarde en betekenis?

Luis Jacob's werk is tentoongesteld in het Solomon R. Guggenheim Museum, Städtisches Museum Asteig (Mönchengladbach), Hamburger Kunstverein, documenta12, en de reizende tentoonstelling *Animism: Generali Foundation* (Wenen), Kunsthalle Bern en Extra City. Hij heeft op het moment een eenmanstentoonstelling *A finger in the pie, A foot in the door, A leg in quicksand* in Kunsthalle Lingen.

http://www.artmetropole.com/popups/events_exhibits.cfm?str_filename=publishing/publishing_11/Commerce_by_Artists_2011/am-pr-Commerce_by_Artists_2011.html

Extra City _____ Kunsthal Antwerpen

Julia Bryan-Wilson

In haar meest recente boek, *Art Workers: Radical Practice in the Vietnam War Era* (2009), verkent **Bryan-Wilson** de politisering van kunstzinnige arbeid in de Verenigde Staten in de late jaren '60 en vroege jaren '70, binnen de Art Workers' Coalition en de New York Art Strike. Ze verwijst erin naar Carole Patemans definitie van arbeid, volgens welke we met arbeid "niet alleen de activiteit bedoelen die aan de meesten hun belangrijkste statusbepaling in de wereld geeft, of de bezigheid waarmee een individu het grootste deel van de tijd mee bezig is en die hem zijn levensonderhoud verschaft, maar we verwijzen ermee ook naar de activiteiten die in samenwerking met anderen worden uitgevoerd, die 'openbaar' zijn en nauw verband houden met de maatschappij in bredere zin, en haar (economische) behoeften; we verwijzen dus naar bezigheden die het individu in potentie bij beslissingen over collectieve zaken betrekken, zaken van onderneming en gemeenschap, zoals vrijetijdsbestedingen dat normaal gesproken niet doen."

In de *reading room* zal Julia Bryan-Wilson spreken over precariteit, tijdelijkheid en het denken over alternatieven om te werken binnen het laatkapitalisme. Haar presentatie zal vanuit een feministisch perspectief discussie uitlokken over de manier waarop kunst, als object en systeem van betekenisgeving, zowel als consumptiegoed en als teken circuleert. Ze stelt daarbij de vraag: wat voor soort productie brengt kunst voort?

Julia Bryan-Wilson is schrijver, academicus en onderwijzer wier onderzoek reikt van feministische theorie en homotheorie tot geschiedenis van ambachten, performance, videokunst, artistiek activisme en coalitiepolitiek. Ze was als onderzoeker betrokken bij het Henry Moore Institute, Smithsonian Institute, Getty Research Institute, en ontving een onderscheiding van Creative Capital/Andy Warhol Foundation. Bryan-Wilson doceerde aan Rhode Island School of Design en University of California, Irvine, en sinds 2011 aan University of California Berkeley.

Zaterdag 25 februari 2012, 18:00-21:00 uur

Daniel McClean: *A Lawful Experiment*, lezing

Robrecht Vanderbeeken: *Drunk on Capitalism*, boekpresentatie

Daniel McClean

Daniel McClean is gespecialiseerd kunst-, media- en intellectueel eigendomsrecht. Hij bestudeert verbanden tussen conceptuele kunst en recht in termen van immaterialiteit en performance. In alle gevallen vormen contracten zowel het mechanisme als de vastlegging van onderhandeling en transactie. Ze leggen relaties bloot, en vormen een abstractie die tegelijkertijd echt en bindend is.

Volgens McClean eigenen kunstenaars zich het functioneren van de wet toe, maar vertrouwen daarbij niet automatisch op de organisatie ervan. Hij wil de kloof tussen kunstenaars en het recht overbruggen. McClean noemt zichzelf ontwerper van situaties die relaties testen, en bemiddelaar van de resulterende wisselwerking, ook buiten zijn juridische projecten om.

Het tweede deel van Goethes *Faust* was een belangrijke inspiratie voor *The Residence*. Verwijzend naar het document dat Faust en Mephistopheles tekenen, dat eerder een weddenschap was dan een overeenkomst, zal McClean voor de *reading room* een hypothetische weddenschap afsluiten. De uitkomst van een weddenschap staat niet vast, en het heeft geen tijdslimiet.

Wedden is gissen naar wat er in de toekomst zal gebeuren... McClean vindt het interessant om zo'n gok te formuleren, maar het is ook een fictionalisatie van zijn vak. Zoals elk contract, vormen weddenschappen een fascinerend fenomeen om op te reflecteren.

Daniel McClean is onafhankelijk curator, schrijver en kunst-juridisch adviseur. Eerder was hij notaris voor Withers LLP (Londen, New York) waar hij zich in kunst-, media- en intellectueel eigendomsrecht specialiseerde. In deze hoedanigheid heeft hij een brede cliëntele in de kunstwereld, waaronder Arts Council of England, Gagosian Gallery, Haunch of Venison Gallery en Tate. McClean schrijft regelmatig over juridische onderwerpen. Hij was redacteur van *The Trials of Art* (2007), een bloemlezing waarin onderwerpen als obsceniteit, religieuze gevoeligheid, esthetische waarde, toe-eigening en artistieke vrijheid worden behandeld binnen de context van bekende rechtszaken omtrent betwiste kunstwerken. McClean studeerde filosofie, politiek en economie in Oxford en intellectueel eigendomsrecht aan de Universiteit van Londen.

Extra City _____ Kunsthal Antwerpen

Robrecht Vanderbeeken

Robrecht Vanderbeeken redigeerde onlangs een interdisciplinaire verzameling essays. *Drunk on Capitalism* peilt de impact van de markteconomie op kunst en wetenschap sinds 1989. In de *reading room* zal Vanderbeeken ingaan op de complexe en ambigue relatie tussen kunst en kapitaal. Hedendaagse kunst claimt autonoom te zijn, maar kunst kost geld en kunstenaars kunnen niet leven van hun liefde voor kunst alleen. Vanderbeeken bevraagt de manier waarop kunstenaars omgaan met de opkomst van economische structuren in hedendaagse cultuur in het algemeen, en met de kunstmarkt in het bijzonder. Hij analyseert het kritisch potentieel van kunst als investering, en hij zal reflecteren op de schizofrene positie van de kunstenaar in een geglobaliseerde laatkapitalistische samenleving.

Robrecht Vanderbeeken ontving zijn doctoraat filosofie aan de Universiteit Gent in 2003. Daarna was hij onderzoeker aan de theorieafdeling van de Jan van Eyck Academie in Maastricht. Tijdens dit tweejarige project bestudeerde hij de filosofie van Gilles Deleuze en Slavoj Žižek. Van 2005 tot 2007 was Vanderbeeken als postdoctoraal onderzoeker verbonden aan de filosofiewerkgroep van de Universiteit Gent, waar hij werkte op onderwerpen in analytische metafysica en technowetenschappelijke kritiek. Sinds 2007 is hij postdoctoraal onderzoeker aan de KASK Hogeschool Gent. Zijn huidige onderzoeksinteresses zijn de filosofische implicaties van mediakunst en de interpretatie van kunst.

Zaterdag 10 maart | 18:00-21:00 uur

Bert De Muynck: *Creative Industry in China*, lezing

Bert De Muynck

Na een drie maanden durend onderzoek in 2007 redigeerden **Bert De Muynck**, Mónica Carriço en Ned Rossiter de publicatie *Urban China #33: Creative China*. Hierin wilden ze het idee en de praktijk van het 'in kaart brengen' van de creatieve industrie bekritisseren en herdefiniëren. De Muynck en zijn mederedacteuren waren vooral geïnteresseerd in de verschillende uitdrukkingsvormen die creatieve industrie kenbaar maken, ten opzichte van de nietszeggende manier waarop beleid wordt gevoerd.

In de *reading room* zal De Muynck spreken over zijn eerdere onderzoek, waaronder het counter-mapping van creatieve industrie in Beijing en interviews met meer dan 50 Chinese ontwerpers, beleidsmakers en aan China's creatieve industrie gerelateerde academici. Met als zwaartepunt alternatieven om de creatieve industrie in kaart te brengen, is een serie onderzoekstrajecten vastgesteld om grip te krijgen op China's creatieve sector: migrantennetwerken en werk in de dienstensector, de eco-politiek van 'creatie' afval, informatiegeografie versus creative clusters, vakmanschap, speculatie in onroerend goed en kunstenaarsdorpen.

Bert De Muynck is architect, schrijver en mededirecteur van MovingCities. MovingCities is een onafhankelijke onderzoeksorganisatie die zich richt op de rol die architectuur en urbanisme spelen in het vormen van hedendaagse steden. De afgelopen jaren heeft MovingCities onderzoek, lezingen, en workshops verzorgd in China, Israël, Zweden, Nederland, Finland en Indonesië. Bert De Muynck woonde en werkte in Amsterdam (2001-2006), Beijing (2006-2009) en Shanghai (sinds 2009). Sinds september 2011 is hij assistent professor architectuur aan de universiteit van Hong Kong en aan de HKU Shanghai Study Center. De Muynck is afgestudeerd architect (KU Leuven) en cultureel wetenschapper (VU Brussel).
<http://movingcities.org>

Zaterdag 24 maart 2012 | 18:00-21:00 uur

Christine Gerrard (UK): *Representing the Bubble*, lezing

John McTague (UK): *The South-Sea Bubble in the Press*, lezing

Christine Gerrard

Christine Gerrard doet onderzoek naar het ontstaan van de roman, waarbij ze diens origine in verband brengt met kwesties rond waarde, stoffelijkheid en insubstantialiteit, die in het vroeg achttiende-eeuwse discours centraal stonden. De financiële

Extra City _____ Kunsthal Antwerpen

revolutie van die periode leidde tot nieuwe vormen van 'virtueel' eigendom, hetgeen intensief is bediscussieerd door schrijvers als Defoe, Swift, Pope, Gay en Lady Mary Wortly Montagu, die tegelijk reflecteerden op hun eigen nieuwe positie als producenten van fictie.

In de *reading room* bespreekt Gerrard de 'South Sea Bubble', een grootschalige beleggingsfraude in 1720 die opvallende gelijkenissen vertoont met de economische crisis van nu en het openbare debat daaromtrent. Het knappen van de achttiende-eeuwse zeepbel betekende een crisis die wellicht nog meer inbreuk maakte dan de huidige. Er zijn parallellen aan te wijzen in de 'kromme' terminologie van financiële ficties, die nu worden verkocht als *securities*, derivaten, opties en *futures*. In de achttiende eeuw verloren deze fictieve financiële instrumenten, de nieuwe wegen naar rijkdom, voor het eerst al hun waarde. Veel toenmalige schrijvers hadden in South Sea-aandelen geïnvesteerd. Hun financiële situatie was dus nauw verbonden met de opkomst en ondergang van de zeepbel. Schrijvers legden verbanden tussen de onbetrouwbaarheid van papieren krediet en de ongrijpbare aard van taal. Schrijvers als Defoe en Swift waren geïnteresseerd in insubstantialiteit en verandering: Swifts gedicht *The Bubble* en Defoes en Addisons ideeën over krediet tonen een verassend creatief potentieel van de crisis. De vluchtigheid van betekenis en de speculatieve immaterialiteit van de zeepbel kon namelijk ook een bevrijdende werking betekenen, en een speelse omgang met vaststaande noties van waarde uitlokken.

Christine Gerrard is verbonden aan de afdeling Engelse Literatuur van Lady Margaret Hall in Oxford. Ze schreef onder andere *The Patriot Opposition to Walpole: Poetry, Politics, and National Myth, 1725-1742* (1994) en *Eighteenth-Century Poetry: An Annotated Anthology* (1999). Ze is redacteur van *Blackwell Companion to Eighteenth-Century Poetry* (verschijnt binnenkort).

Christine Gerrard is verbonden aan de afdeling Engelse Literatuur van Lady Margaret Hall in Oxford. Ze schreef onder andere *The Patriot Opposition to Walpole: Poetry, Politics, and National Myth, 1725-1742* (1994) en *Eighteenth-Century Poetry: An Annotated Anthology* (1999). Ze is redacteur van *Blackwell Companion to Eighteenth-Century Poetry* (verschijnt binnenkort).

John McTague

John McTague zal spreken over de verschillende reacties van de achttiende-eeuwse pers op de South Sea Bubble, een grootschalige beleggingsfraude uit 1720. Vooral het ethische aspect van de reacties zullen ter sprake komen, in relatie tot de moraliserende respons van de hedendaagse pers op het financiële bedrog van tegenwoordig en de invloed hiervan op politieke economie. In hoeverre ondermijnde het nieuwe achttiende-eeuwse financiële systeem, met denkbeeldig eigendom en het permanente uitstel van de belofte om schulden terug te betalen, de normen en waarden in de politiek en in het algemeen? Hoe moeten we omgaan met het feit dat deze morele reacties meestal pas na het falen van een systeem verschijnen? Hoe werden zulke zorgen geuit en bestreden, en met welke intenties? Wat voor mythes en misvattingen over waarde (van krediet, land, mensen, ideeën) ondersteunden deze reacties? Was de berichtgeving zelf verantwoordelijk voor het ineensstorten van het financiële systeem, dat drijft en dreef op de publieke opinie? Was het de corruptie binnen de South-Sea Company, of de wankele aard van krediet op zich de aanleiding voor de verontwaardiging? Of wantrouwde men simpelweg een verschijnsel dat ze niet volledig doorgrondden?

Een heruitgave van *Mandevilles Fable of Bees* bevatte na de krach een aanstootgevend moraallose visie op marktwerking. Er werd benadrukt dat waarde altijd onstabiel en arbitrair is. Dit soort radicaal relativisme, waarin eindresultaat zwaarder woog dan de weg daar naar toe, was een taboe voor veel schrijvers. Deze verschillende ethische reacties worden gevoed door vraagstukken rond betekenis en representatie, waarover McTague in de *reading room* zal discussiëren.

John McTague is docent achttiende-eeuwse Literatuur aan St. Peter's College, Oxford. Zijn proefschrift behandelde de representatie van politiek in Groot-Brittannië in de zeventiende en achttiende eeuw. McTague is geïnteresseerd in literatuur uit de late zeventiende en vroege achttiende eeuw, en de geschiedenis van het boek als zodanig. Bovendien richt hij zich op bedrog en schandalen in de geschiedenis. Belangrijke auteurs maken deel uit van zijn onderzoek, maar zijn interesse gaat vooral uit naar volksliteratuur, pamfletten, vlugschriften en andere efemere polemische geschriften.

Finissage: Donderdag 29.03 | 18:00-21:00 uur

Afsluitende avond over Goethes *Faust*

Extra City _____ Kunsthal Antwerpen

In het tweede deel van *Faust* (1832) beschouwt Goethe de beloftes en valkuilen van de economische groei tijdens de Industriële Revolutie. Als minister van Financiën aan het Hof van Weimar was hij in de positie om commentaar op deze ontwikkelingen te leveren. Goethes inzichten zijn nog steeds relevant. In het tweede deel presenteert Faust zichzelf als een projectontwikkelaar, die niet alleen papiergeld introduceert aan het hof van de keizer, maar in zijn blinde overtuiging om zijn economische plan van grenzeloze groei door te zetten kan hij ook verantwoordelijk gehouden worden voor de gewelddadige dood van Philemon en Baucis, het traditionele, oudere paar dat niet wilde wijken voor Fausts plannen. Door de listige tussenkomst van Mephistopheles, die er natuurlijk zijn eigen agenda op na houdt, volgen welslagen en rampspoed elkaar op.

In zijn analyse van Goethes Faust betoogt H.C. Binswanger dat het toneelstuk door en door 'alchemistisch' is, en een kritiek vormt op het faustische streven van de alchemie om de vergankelijkheid te overwinnen met het vloeibaar gouden levenselixir. Tegenwoordig wordt door de wetenschap, kunst en economie op verschillende manieren gepoogd de tijd te bedwingen. Het toneelstuk bekritiseert en dramatiseert alle drie. Binswanger benadrukt economie omdat kunst en wetenschap daar tegenwoordig totaal door overschaduwd worden. Het proces van de 'schepping' van geld oefent een grote aantrekkingskracht uit, de aantrekkingskracht van oneindige groei, van eeuwige vooruitgang. Economie verwerft zo het transcendente, alle grenzen overschrijdend karakter, dat mensen ooit in religie zochten. Niet het geloof in een hiernamaals, maar economische activiteit in het hier en nu bewerkstelligt de drang naar eeuwig leven van de moderne mens.

Net als Faust is de mens van nu een makkelijke prooi voor economische alchemisten die oneindige groei beloven door onedele metalen in goud te veranderen, vergankelijkheid in eeuwigheid en moeras in bouwgrond. Uiteindelijk is Mephistopheles – “de geest, die steeds ontkent” – Fausts handelspartner! Als we ons afvragen of de nieuwe rijkdommen die we hebben vergaard echt of denkbeeldig zijn, is het waardevol om Goethes dramatisering van deze problematiek beter te bestuderen.

OVER DE KUNSTENAARS

Vermeir & Heiremans

In 2006 startten **Katleen Vermeir** (1973) en **Ronny Heiremans** (1962) A.I.R ('artist in residence'), een samenwerkingsproject dat de dynamische relatie tussen kunst, architectuur en economie thematiseert. Deze praktijk ontwikkelt zich in verschillende projecten waarin architectuur telkens het projectievlak voor consumentendromen vormt.

Een van hun doorlopende projecten definieert hun eigen woonplek als een kunstwerk, wat van deze privé-ruimte een publieke ruimte maakt. De kunstenaars gebruiken hun post-industrieel loft-appartement in Brussel als uitgangspunt voor het produceren van wat ze omschrijven als 'gemedieerde extensies' van deze privé-ruimte. Vermeir & Heiremans gebruiken A.I.R als een platform voor samenwerkingen met andere kunstenaars en niet-kunstenaars met uiteenlopende maar specifieke achtergronden.

Hun vorige videoproject was *The good Life* (2009), in opdracht van Arnolfini, Bristol, en later deel van de collectie van Argos. Deze video is een meditatie over de onontwarbare relatie tussen kunst, vastgoed, kunstinstututen en de economie in bredere zin, zoals die tegenwoordig is ingebed in de creatieve industrie.